

KERUBI VÁNDOR

I/3. Egyedül Isten képes örömmel eltölteni

Félre mind, szeráfok! Nem kell nyugalmatok!
Félre hát angyalok, s mindaz, mit adhattok!
Tovább megyek, hiszen magam teljessége,
A meztelen Isten kezdettelensége.

I/6. Azzá legyél, ami Isten

Végem a kezdetem, együtt lelek mindent:
Istenben magamat, magamban az Istent.
Fény leszek a fényben, Ige az Igében,
Isten az Istenben, e létteljességben.

I/7. Még Istenen is túlra kell

Magamat kerestem, azt, mi semmi, s minden,
Hol „én” – „te” sincsen már, azt, hogy hol van Isten.
Megleltem, de tudom, mégsem az út vége:
Az Isten felett van, a pusztába érve.

I/8. Isten nem él nélkülem

Nélkülem semmi sincs, Istenben sincs élet,
Így, ha szertefoszlok, vége szellemének.

I/10. Isten: mint én, én: mint Isten

Bár Isten teremtett, mit látok, teremtem.
Ő végtelen, mégsem szárnyalhat felettem.

I/12. Önmagunk fölé emelkedjünk!

Ha időn, s téren túl lendítéd szellemed,
A pillanat örök, s önmagad megleled.

I/13. Az ember az öröklét

Időt hátrahagyván, ímhol öröklétem:
Isten belém lépett, Istenbe én léptem.

Reostrajz
VI
(Hajnal Bogumir
i Ivan
at magunfer)

Ljiljana
2017

I/26. A titokzatos halál

Üdvöt hoz a halál, de csak, ha küzdelmes:
Öröklétbe lép, ki benne győzelmet vesz.

I/39. A tökéletlen nyugalom

Aki a pokolban csak a poklot látja,
Istenben, így mégsem talált önmagára.

I/47. Az idő és az örökkévalóság

Idő és öröklét: úgy tűnik, egyenlő,
Hacsak magad nem vagy a különbségtevő.

I/60. A szeretetről

Szeretet és szándék nélkül cselekedjél!
Sóvárgásból tenni? Nincsen rosszabb ennél.

I/61. Isten csak benned születhetik

Szülessék bár Krisztus százszor Betlehemben,
Vagy benned, vagy sehol. Élet, s halál ebben!

I/62. Ami kívül van, rajtad nem segíthet

Gonosztól lelkedet kereszt és Golgota:
Ha nincsenek benned, nem mentik meg soha.

I/63. Kelj fel magad a halálból

Bár Krisztus feltámadt, mégisincs varázserő:
Míg a bűnt keresed, semmit sem tehet Ő.

I/127. Isten számára minden egyenlő

Különbsége nincsen: Istenben minden egy,
Legyen bár csak egy légy, avagy te, egyre megy.

I/145. Belőled származik

Csírája magad vagy: menny is lehet, s pokol.
Nincs kész hely, állapot, mely vár rád valahol!

I/171. Isten nem-kereséssel található meg

Isten nincs valahol, így nem fogod látni.
Tested, lelked kell még előbb leigázni!

I/177. Alapjában véve minden egy

Beszélik: hely, idő, most és mindörökké,
Ám a különlétük nem vált máris köddé?

6

I/189. Az ember az, ki az időt alkotja

Te lettél idővé, érzéklésed: óra:

Állj meg! Ne rohanj, és nem lesz mutatója!

I/191. Minden legyen, ki Istent látni szeretné

Ki nem maga minden, még semmije sincsen:

Nem lát, s nem is sejtí, hol lehet az Isten.

I/192. Aki valóban istenivé vált

Ha végre mindennel azonossá lettél,

Az örök isteni rendbe emelkedtél.

I/269. Istennél minden egyenlő

Istennek mind fontos: Föld tengelyét tartsa,

Vagy pacsirta dalát mindenki hallgassa.

I/276. Egyik a másiknak kezdete és vége

Isten végső végem, ha kezdete lettem,

Létét tőlem veszi, végem Belé vetem.

II/6. A semmi a legjobb támasz

Isten sötétjében már minden megnémul,

Így a csupasz semmit válaszd támasztékul!

II/8. Hallgatással tanulunk

Hallgass kedves, hallgass! Teljes csendben legyél!

Több jót nyújt Isten, mint amennyit szeretnél!

II/114. A teremtmények jók

Szidod, hogy az élet mennyi bajt hoz neked,

Pedig jó felé visz, ha Istent keresed.

II/140. Az önmehtagadás

Győzd le személyedet, így juss magad fölé!

Ekkor Isten nálad marad mindörökké.

II/141. Aki teljesen nyugodt

Míg összeszedett vagy, nyugodt lehetsz, s szabad:
Ekkor Isten, s közted távolság nem marad.

II/142. Te magad legyél az!

Mi az Isten dolga? Ne kérdezd, tedd magad!
Ha késlekedsz, csupán az emléked marad.

II/143. Istenben minden Isten

Istenben mind Isten: bár csak egy férgecske,
Benne épp annyi, mint száz szent nemes lelke.

II/144. Mi a nyugalom?

Hol találsz nyugalmat? Megmondom én hamar:
Ha lelkedben Krisztus: ott él és ott akar.

II/145. Isten lényege

Mi Isten lényege? Nem keveset kértél:
Lényegfelettség, magasabb a Létnél.

II/146. Isten sötétség és fény

Isten fényes villám, s vak nemlét sötétje,
Kin nem tör keresztül a létezés fénye.

II/147. Az örök kegyelmi kiválasztás

Istentől születvén már nincs mitől félned:
Kiválasztottként vár boldog örökrészed.

II/148. Aki szellemben szegény

Az igazi szegényt nem mozgatja semmi,
Még Isten maga sem tudna érte tenni.

II/149. Minden te magad vagy

Mit kívánsz még külön? Csak magadban keress:
Eget – Földet is, vagy, hogy angyallá lehess!

II/150. Alázatra van szükséged

Szállj magadba, s ne félj itt a villámfénytől.
Az öröklét: villám, gondolkozz e képről!

II/161. Bensőnkben jó lakni

Szellemem szelleme, lényegem: önmagam,
Otthonommá lett, mit magamra kiszabtam.

II/170. A szétválasztásnak végbe kell mennie

Kit semmi sem érint, színaranyként tiszta:
Minden szennyet vess ki, s te lettél a minta!

II/172. Főnixmadár legyen belőled!

Főnixmadár módra, Istenben elégek,
Elválasztottságom, ha Benne ér véget.

II/182. Istennek minden jelenvaló

Nincs előbb, vagy később, s mi holnap történjen,
Mivel lényeg szerint lát örökké Isten.

II/202. Egyedülként lenni Istenhez hasonló

Ki mindentől külön, egyedül is egész,
Istenné lesz, amint e végső tetre kész.

II/226. A keresztségről (1.)

Bűnös! Nincs varázslat keresztséged által!
Mocskos a lilium, ha bekented sárral.

II/227. A keresztségről (1.)

Nem segít, hogy egykor leöntöttek vízzel,
Míg a sárban turkálsz, kéjszóvárgó szívvel.

II/258. Az örökkévalóság

Időnél hosszabb az öröklét, úgy véled?
Üdvösségtől távol tart még szenvedélyed.

III/228. A lélek szeme

Lelkünk egyik szeme időmértékkel lát,
Örök jelen felé másikkal fordulj át!

IV/10. Az üdv beteljesülése

Csak úgy érhető el az üdv, a teljesség,
Ha a szétszórt létet felszívja az egység.

IV/21. Az ismeretlen Isten

Nem tudható Isten: nem fény, nem szellem Ő,
Nem kéj, nem egy, Istennek sem nevezhető.
Nem bölcs értelem, tett, szeretet, vagy jószág,
Nem semmi, dolog, érzés vagy létvalóság:
Ő az, ki sem te, sem én, sem valami más,
Létem előtt sincs, mert így nincs tapasztalás.

IV/74. Óvakodj a bizonyosságtól

Nincs üdv-bizonyosság, nincs, hogy csak úgy adják!
Még maguk a szüzek* is elmulaszthatják.

IV/77. A szellemi halál

Halj meg, hogy meg ne halj, életeddé legyen!
Ha nem így élsz, nem jutsz túl az enyészetten.

IV/96. Az alak mulandó

A világ alakja véges az időben:
Erőszakkal ne higgy nagyszerű jövőben!

IV/107. A leghasznosabb gondolatok

Mi a legfontosabb? Gondolj halálodra!
Ellenségként tör rád e változás sodra.

IV/151. Az igazi bölcsesség

A menny kapujában nem segít bölcsesség:
Izzó szeretet csak, s életed, mint egység.

VI/205. Az elveszett őrtálló

Lenyilazzák az őrt, ha alszik a vártán,
Csak, ki elég éber, juthat túl halálán.

IV/215. Az időbeliség nem érti az örökkévalót

Tér-idő, míg elméd kalodába zárja,
Istent csak álmodja, hogy örök hazája.

IV/224. Az Egyetlen-egység elérése

Ha kivonulsz végre a sokféleségből,
Istenhez fordulván, az Egységbe érsz föl.

V/15. A kárhozat a lényben lakik

Ha az elkárhozott a mennybe felmenne,
Ott is csak kínlódná, ott is pokol lenne.

V/23. Nem gyors az idő

Fut az idő – véled –, de szárnyalni láttad?
Világlátásodhoz kötött látszat-várad.

V/52. Te magad legyél a menny

Nem visznek a mennybe, kár úgy tülekedned!
Váltig hívod, mégsincs, ha előbb nincs benned.

V/55. Isten nem bünteti a bűnöst

Nem Isten büntet, a bűn lesz szenvedéssé:
Erényed emléke elrothadt vetéssé.

V/63. Istenben nincsenek esztendőök

Istennél ezer év: egy pillanat léte,
Mert idő felett áll, s az is, ki ezt értse.

V/64. Magunknak szolgálunk, nem Istennek

Nem Istent szolgálják: böjt, ima, aszkézis,
Ott élnek a szentek, hol szent vagyok én is.

V/92. Isten semmit sem lát előre

Hazudsz, ha azt mondd: Isten lát előre!
Hülye elméd csak e jövőképed őre.

V/127. A lélek az idő felett áll

Lelked örök szellem, időlét feletti:
De kezdettelenné csak most tudod tenni.

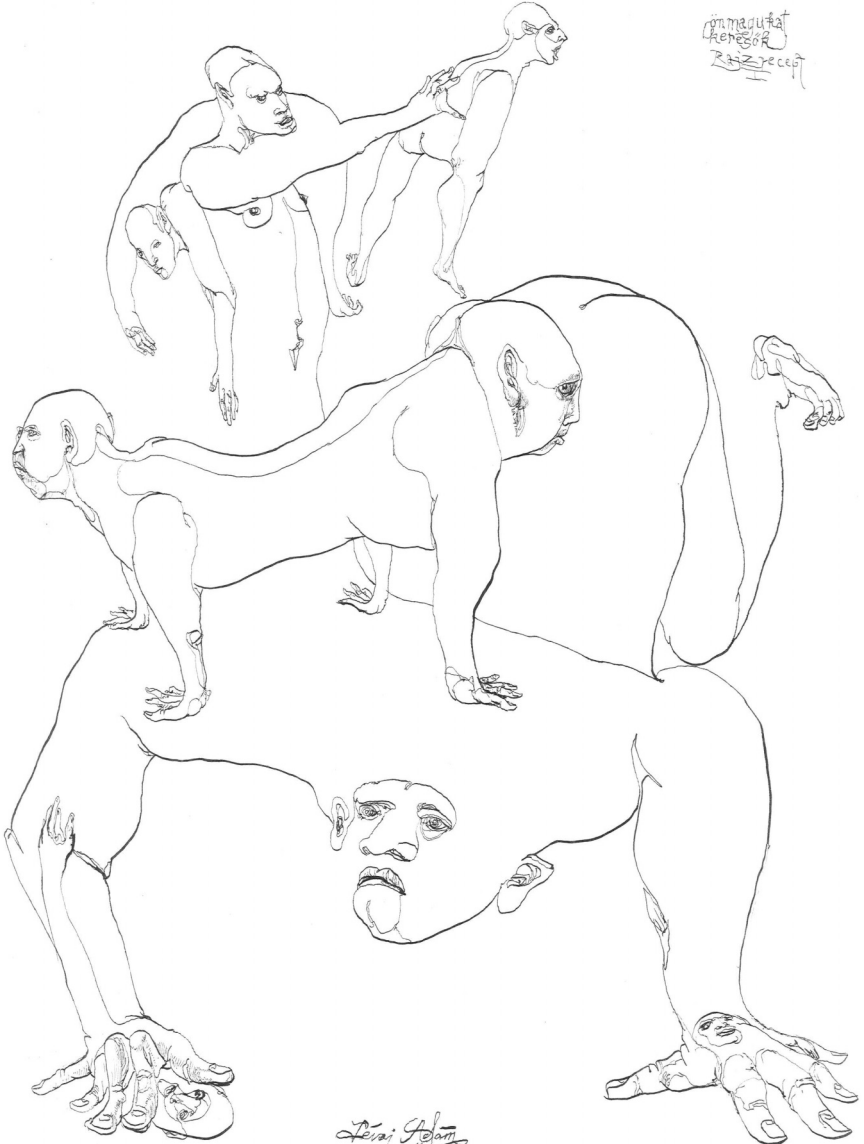
V/136. A bölcs számára minden egyenlő

A bölcs elfogadja, csendben, békésen vár:
Isten, vagy önmaga? Egy akarat ez már.

V/148. Az öröklétben minden egyszerre történik

Együtt és egymásban: öröklét hazája,
Nincs előbb vagy később, nincs időbe zárva.

imadul
kresna
Rizzeq

Rizzeq
2014

V/174. Amit egy szent tesz, azt Isten teszi benne

Amit egy szent megtesz, maga Isten teszi:
Virraszt, jön-megy, leül, víg, s kenyerét eszi.

V/179. Isten semmi újat nem tesz

Isten semmi újat nem tesz, bár úgy tűnik,
Hisz öröktől kész, mi lenni meg nem szűnik.

V/195. Istent a nem-cselekvésben találhatjuk

Légy nyugodt és szabad! Isten így lesz tied,
Mintsem, ha rohanva izzadt lelked viszed.

V/197. Isten: semmi és minden együtt

Nem taníthatsz másként: Isten semmi, s minden.
Bármí, az még nem Ő, s ami nem, még sincsen.

V/200. Amit szeretsz, azzá leszel. (sz. Ágoston nyomán)

Barátom, mit szeretsz, lesz végállomásod.
Isten, hogyha Istent föld, ha azt imádod.

V/227. Az egyenlőség

A szentnek egyforma: egészség, betegség,
Hisz Istenben nincs más, csupán létteljesség.

V/233. Amikor az ember: Isten

Istenben Istenként voltam, s így születtem,
Majd magam elhagyván, visszaúttá lettem.

V/261. Isten mindenhol van, mégsem azonos semmivel

Semmivel sem közös Isten valósága,
De az ördögben is rátalál magára.

V/263. A poklot is meg kell ízlelni!

Pokol tornácát is, míg élsz, felkeressed!
A halálban késő: így benn leled veszted.

V/325. Mikor megy végbe a mennybemenetel?

Halál, feltámadás? Istennek benned kell!
Másképp sosem jön el a mennybemenetel.

V/332. Hová jut, ki Istenben végzi?

Ha Istenben végzem, csupán visszatértem,
Mert az öröklét volt kezdetem, s lett végem.

14 **VI/20. Ami időleges, a füsthez hasonló**

Füst, mi időbeli, s ablakod, ha nyitva,
Szellemi szemeid a könny megvakítja.

VI/119. Az isteni és az Isten-nélküli kedély

Benned nincs Belőle? Úgy célod nem Isten.
Így marad mindaddig, míg másrt értesz kincsen.

VI/128. Aki Istenhez akar menni, Istenné váljon

Isten légy, így tudsz majd Istenhez kerülni,
Istennel csak Isten képes egyesülni.

VI/145. A szokatlan erény

Isten szól: szállj alá, hogy felemelkedjél,
De így cselekedni, nincsen ritkább ennél!

VI/212. Őrült, aki nem hite szerint cselekszik

Csak őrült lehet ki, bár hisz öröklétet,
Teste-lelke mégis az időbe tévedt.

(Fordította: Padányi Gulyás Gábor)

Federico
Cipriani
Raffaello
II

Federico
Cipriani
1913